

F. t. l. om adoption.

§ 21.

Kan der ikke efter retsplejelovens almindelige regler påvises noget værneting, for hvilket sag til ophævelse af et adoptivforhold kan indbringes, anlægges sagen ved den ret, som justitsministeriet bestemmer.

§ 22.

Stk. 1. Ved ophævelse bortfalder retsvirkningerne mellem adoptivbarnet og adoptanten og hans slægt; det kan dog tillades adoptivbarnet at beholde navnet. Når særlige grunde taler derfor, kan det bestemmes, at adoptanten skal svare bidrag til barnets underhold.

Stk. 2. Ophæves adoptivforholdet i medfør af § 16, stk. 2, genindtræder barnet i retsforholdet til den virkelige slægt.

Stk. 3. I de i §§ 17, 18 og 19 nævnte tilfælde kan retten under hensyntagen til anledningen til ophævelsen, barnets alder og de øvrige omstændigheder bestemme, at retsforholdet mellem barnet og dets virkelige slægt skal genopstå.

Stk. 4. Iøvrigt genindtræder ingen retsvirkninger i forhold til den virkelige slægt.

§ 23.

Forud for ophævelsen af et adoptivforhold i henhold til §§ 17—19 skal retten så vidt muligt indhente erklæring fra de personer, hvis samtykke eller erklæring kræves til adoptionsbevillings meddelelse. Retten kan dog, når særlige grunde taler herfor, og ophævelsen ikke får retsvirkninger for nogen af disse personer, bestemme, at sådan erklæring ikke skal indhentes.

Kapitel 4. Forskellige bestemmelser.

§ 24.

Stk. 1. Ved overenskomst med fremmed stat kan det bestemmes, at dennes statsborgere kun kan adoptere eller adopteres her

i landet under bestemte, traktatmæssig fastsatte betingelser.

Stk. 2. Tilsvarende bestemmelser kan træffes med hensyn til ophævelse af adoptivforholdet, når adoptanten er fremmed statsborger.

§ 25.

Stk. 1. Med hensyn til bestemt angivne fremmede stater kan det ved kongelig anordning fastsættes, at danske statsborgere kun under bestemte betingelser kan adoptere eller adopteres i vedkommende stat.

Stk. 2. På samme måde kan det bestemmes, at adoptivforholdet ikke kan hæves i fremmed stat med virkning her i riget, når adoptanten er dansk statsborger.

§ 26.

Så længe adoptivforholdet består, må adoptant og adoptivbarn ikke indgå ægteskab med hinanden.

§ 27.

Stk. 1. For adoptivforhold, der er stiftet inden denne lovs ikrafttræden, gælder bestemmelserne i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption med følgende ændringer:

§ 13, stk. 2, udgår.

§§ 18—24 udgår og erstattes af bestemmelserne i denne lovs §§ 16—23 og 26.

Stk. 2. Justitsministeriet kan, når omstændighederne taler herfor, tillægge en før denne lovs ikrafttræden udfærdiget bevilling retsvirkning efter § 13, jfr. § 12. Ansøgning herom skal være indgivet inden 5 år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Indtil 2 år efter denne lovs ikrafttræden kan sag i henhold til § 17 anlægges, selv om den der foreskrevne frist på 5 år er overskredet.

§ 28.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1957.

Stk. 2. Samtidig ophæves § 81 i lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved kongelig resolution af 2. december 1949 nedsattes en kommission med den opgave i samarbejde med tilsvarende kommissioner i Finland, Norge og Sverige at overveje spørgsmålet om an-

dringer i lovgivningen om børn udenfor ægteskab. Under dette samarbejde har man tillige inddraget spørgsmålet om en revision af adoptionslovgivningen i de fire lande, og som resultat af drøftel-